Dosar nr. 3-2159/2025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

30 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, Violeta Chisilița, examinând în procedură scrisă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „3M-Farm" împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 28 august 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „3M-Farm" a depus o acțiune în judecată împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În argumentarea acțiunii reclamantul a menționat că, la data de 29.07.2025, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a emis decizia RC 357 prin care s-a dispus a respinge cererea de eliberare a Licenței pentru genul de activitate farmaceutică a titularului, ce vizează fondarea unei farmacii amplasată pe adresa mun. Chișinău sec. Alecu Russo nr.61. Susține că a depus eforturi enorme întru contribuirea la evoluția spre o piață internă autentică în vederea asigurării cu medicamente a populației, întrucât consumatorii să poată beneficia pe deplin de avantajele pe care le conferă concurența liberă, fiind, în paralel, garantate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor al accesului la medicamente de calitate superioară și inofensive. Întru desfășurarea activității în domeniul farmaceutic, a fost antrenat și instruit personalul de muncă, cu crearea a noi locuri de muncă, implementate sisteme inovatoare și alte diferite instrumente ce ar asigura obiectivele în referință.

În temeiul Legii nr. 1456-XVII din 25.05.1993 privind activitatea farmaceutica, pentru obținerea sau prelungirea licenței, solicitantul depune la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale: cerere, copia de pe certificatul de înregistrare de stat a întreprinderii sau organizației; copia extrasului din registrul bunurilor imobile sau a contractului de locațiune a imobilului, unde urmează a fi desfășurată activitatea licențiații, cu anexarea schemei, privind amplasarea încăperilor și suprafața lor (cu specificare destinației acestora); copia autorizației sanitare de funcționare a întreprinderii sau instituției farmaceutice, eliberată de serviciul sanitaro - epidemiologie teritorial; copiile diplomelor dc absolvire a instituției superioare sau medii de specialitate in domeniul farmaceutic (după caz, certificatele de echivalare a diplomelor obținute in străinătate, eliberate in modul stabilit) și copiile ordinelor de angajare a conducătorilor unităților farmaceutice.

Notează reclamantul că la 10.05.2025, în scopul amplasării farmaciei în muri. Chișinău str. Alecu Russo nr.61, a încheiat un contract de locațiune cu posesorul bunului imobil Nguen Și

Ciung Ki, având ca obiect posesia și folosința unei încăperi cu suprafața de 54.8 m.p., pentru amplasarea farmaciei. După închirierea încăperii a efectuat investiții în crearea unor condiții performante (inclusiv de marketing, reparație, mobilier, etc.) pentru consumatorii care vor beneficia de acces la medicamente. La data de 28 iulie 2025 s-a adresat Agenției Medicamentului și
Dispozitivelor Medicale cu cererea nr. C438240/2025, prin care a solicitat eliberarea licenței pentru activitatea farmaceutică pe adresa mun. Chișinău str. Alecu Russo nr.61 „și eliberarea copiei, autorizate de.pe licență, cu prezentarea actelor prevăzute de art. 14^2 alin.(2) Legii nr.l456-XVII din 25.05.1993. Astfel la data de 29.07.2025 Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a emis decizia nr. RC-357 prin care a respins cererea de eliberare a Licenței pentru genul de activitate farmaceutică a titularului SC „3M-Farm”SRL ce vizează fondarea unei farmacii amplasată pe adresa mun. Chișinău str. Alecu Russo nr.61.

Reține reclamantul că, din conținutul actului administrativ rezultă că respingerea petiției derivă din prezumția nerespectării normelor, de extindere a întreprinderilor farmaceutice prevăzute la art. 19 alin. (4) din Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, ce edifică criterii geografice la înființarea noilor farmacii, iar temeiul legal invocat, dispozițiile art. 126, 128, 1210 din Legea nr. 160 din 22.07.2011 și art. 142 alin.(2), (3), (4), art. 19 alin.(4) din Legea nr. 1456 din 25.05.1993. După adoptarea Legii nr.l456-XVII din 25.05.1993 și a modificărilor operate prin Legea nr. 185 din 21.09.2017, ținând cont de cerințele demografice stabilite, Agenția medicamentelor și Dispozitivelor Medicale de pe lângă Ministerul Sănătății, refuză solicitările agenților economici cu privire la eliberarea, reperfectarea licenței in vederea includerii unei noi subdiviziuni, motivând pe dispozițiile legii respective și în mod special pe art. 19.

Invocă reclamantul că, dispune atât de contracte de investiții cât și alte forme și
modalități de acte juridice ce conferă dreptul de posesie și folosință asupra imobilului, intru
practicarea activității farmaceutice. Reconstrucția și- redimensionarea spațiului destinat practicării
activității farmaceutice cât și dotarea și amenajarea corespunzătoare a încăperilor, conform
Regulamentului sanitar privind dotarea și exploatarea farmaciilor și depozitelor farmaceutice,
aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 504 din 12.07.2012, necesită investiții enorme și presupune o anumită perioadă de timp. Iar după încheierea contractului de locațiune, suportă încontinuu cheltuieli sub formă de chirie, servicii de utilitate, salarizare pentru personal, etc. În acest sens la data de 31.07.2025, a solicitat Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, de a anula refuzul dat la cererea nr. C438240/2025 din 28.07.2025 pentru eliberarea licenței privind activitatea farmaceutică, însă cererea prealabilă a fost respinsă în mod neîntemeiat.

Susține reclamantul că activitatea de licențiere în domeniul farmaceutic este consacrată de Legea nr.160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și Legea nr.1456 din 25.05.1993 cu privire la activitate farmaceutică. Conform Legii nr.160 din 22.07.2011, activitatea farmaceutică desfășurată de întreprinderile și/sau instituțiile farmaceutice, reprezintă un gen de activitate supus licențierii, domeniu în care Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este desemnată autoritate de licențiere.

Conform art.1 alin.(2) al Legii privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, scopul prezentei legi constă în instituirea unor prevederi unitare privind procedura de reglementare prin autorizare a activității de întreprinzător, care va fi aplicată de autoritățile emitente persoanelor fizice și persoanelor juridice pentru practicarea activității de întreprinzător

sau a unei alte activități prevăzute de lege, conexă cri activitatea de întreprinzător și indispensabilă ei.

Conform art.3 alin.(3) a Legii indicate mai sus, raporturile reglementate cad sub incidența Legii nr.235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător în măsura în care prezenta lege nu prevede altfel, iar potrivit art.5 alin.(3) a Legii cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, dubiile apărute la aplicarea legislației în procesul inițierii, desfășurării și lichidării afacerii vor fi interpretate în favoarea întreprinzătorului.

Conform art.128 alin.(2) Legii indicate mai sus, în cazul în care titularul de licență creează o nouă filială sau subdiviziune separată care va, desfășura activități conform licenței deținute ori în caz de lichidare a filialei sau a subdiviziunii separate a titularului de licență care a desfășurat activități conform licenței obținute, acesta este obligat să solicite reperfectarea licenței în vederea ajustării corespunzătoare a informației eu privire la adresa filialei sau a subdiviziunii în cauză din anexa licenței. Alin. (2) din același articol prevede că licența servește temei pentru desfășurarea activității farmaceutice, iar potrivit alin. (3) modul de solicitare, acordare, suspendare și retragere a actelor permisive prevăzute de prezenta lege pentru agenții economici se stabilește de Legea nr. 160 din 22.07.2011, privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător în partea în care nu este reglementat de prezenta lege.

Potrivit Legii nr. 845-XII din 03.01.1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, întreprinderea este obligată să obțină licențe pentru genurile de activitate care se desfășoară în bază de licență.

Potrivit art.127 din Legea nr.160 din 30.07.2011, pentru fiecare filială sau subdiviziune separată a titularului de licență Ia care va fi efectuată activitatea în baza licenței obținute, titularului de licență i se eliberează copii autorizate de pe aceasta și care confirmă dreptul filialei sau al subdiviziunii separate de a desfășură activități în baza licenței obținute. Corespunzător, în cazul care titularul intenționează să desfășoare activități autorizate în alte locații decât cele incluse în licență, el este obligat să depună autorității o cerere de reperfectare pentru includerea acestor subdiviziuni în anexa la licență.

Articolul 142 din Legea nr. l456-XII din 25.05.1993, prevede că pentru obținerea sau prelungirea Licenței, regim aplicabil și reperfectării, solicitantul depune la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cerere în care se indică datele cerute de Lege, inclusiv asumarea pe propria răspundere a responsabilității de respectare a condițiilor de licențiere și autenticitate a documentelor, precum și actele expres menționate la art. 142 alin. (l) lit. (b)-(e).

Menționează reclamantul că la 31.10.2023 a depus cererea de eliberare a licenței solicitate în anexa și eliberarea copiei. La cererea depusă, au fost anexate documentele cerute, inclusiv dovada regimului juridic al spațiului filialei și drepturilor deținute asupra bunului (art. 142 alin.(l), lit. „b"), copia ordinului de angajare a conducătorului filialei farmaceutice (art. 142 alin.(l), lit. „e"), copiile diplomelor de absolvire în domeniul farmaceutic și atestatului de calificare (art. 142 alin.(l), lit. „c"), copia certificatului de perfecționare continuă a cunoștințelor (art. 142 alin:(l), lit. „d"). În condițiile în care Legea nr. 1456-XII din 25.05.1993, stabilește exact documentele ce urmează a fi prezentate întru obținerea/reperfectarea licenței, iar petentul se conformează cerințelor, solicitarea titularului se află la adăpostul legalității, iar siguranța admiterii cererii în acord cu rigorile prescrise devine indubitabilă.

Legea nr.160 din 22.07.2011, stabilește prin art.126, prioritatea reglementărilor speciale, indicând că licența se acordă, se prelungește, se suspendă și se retrage în conformitate cu procedurile generale, cu excepția prevederilor specifice stabilite de legile care reglementează activitatea licențiată. Legea nr. 1456- XII din 25.05.1993 menționează la art. 142 alin. (4), că autoritatea de licențiere poate respinge eliberarea licenței, doar dacă, potrivit art.142 alin.(2) si (3), Agenția Națională pentru Sănătate Publică și Comitetului permanent de control asupra drogurilor, refuză eliberarea autorizațiilor/avizelor conexe procedurii. Alte temeiuri de refuz în admiterea cererii de eliberare/reperfectare a licenței în domeniul farmaceutic nu sunt.

Susține reclamantul că odată ce la depunerea cererii a îndeplinit dispozițiile legale, administrând actele cerute pentru reperfectarea licenței și nu se atestă, dubii cu privire la identitate și/sau date neveridice, aceasta a dobândit un drept legitim pentru satisfacerea cererii, iar orice, refuz derivat din alte temeiuri decât cele imperative, devine ilegal. De altfel, Codul Administrativ impune prin art.21 la respectarea în exercițiul atribuțiilor. Orice deviere de la legalitatea formală și/sau materială, duce la desființarea actului administrativ. La data depunerii prezentei cereri, avea deja elaborată o strategie și un plan de acțiuni privind activitatea farmaceutică. Dispozițiile legale, enunțate și anume Legea nr.57 din 01.04.2011, sunt inaplicabile atâta timp cât acestea nu au fost puse în aplicare prin norme organizatorice, în special cele ce țin de aspectul demografic

Conform art. 3 din Legea privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător nr. 160 din 22.07.2001, legiuitorul a stabilit expres ca principii de bază ale autorizării asigurarea egalității în drepturi și a intereselor legitime ale tuturor întreprinderilor, organizațiilor; persoanelor fizice; transparența actelor necesare inițierii și/sau desfășurării afacerii; transparența decizională în domeniul autorizării; reglementarea materială și procedurală prin acte legislative a condițiilor și procedurilor de licențiere; declararea de către solicitantul de act permisiv pe propria răspundere a respectării condițiilor prevăzute de lege și cadrul normativ privind ghișeul unic; precum și echitabilitatea (proporționalitatea) dintre interesele societății și drepturile solicitanților la efectuarea controlului asupra respectării condițiilor de autorizare, precum și la suspendarea/retragerea actelor permisive; aprobarea tacită în caz de depășire de către autoritatea emitentă a termenului stabilit de lege pentru eliberarea, reperfectarea actului permisiv.

Atrage atenția reclamantul că prin refuzul pârâtului la cererea din 28.07.2025 și aplicarea a dispozițiilor Legii nr. 1456 din 25.05.1993, sunt încălcate flagrant principiile menționate, din lipsa unui cadrul legal de implementare a legii. Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în referințele prezentate în instanța de judecată în alte procese similare, a confirmat faptul că nu există un mecanism legal de implementare a cerințelor legale privitor la factorul demografic și geografic.

Potrivit Legii privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, este stabilit expres că, temei pentru respingerea cererii privind reperfectarea actului permisiv poate servi numai depistarea de către autoritatea în cauză, a datelor neveridice „în documentele prezentate de către titularul de act permisiv, iar, la caz, AMED (pârâta) nu a invocat un astfel de motiv.

Indică reclamantul că la examinarea prezentei cereri privind recunoașterea unui drept prevăzut de lege solicităm respectuos a se ține cont, inclusiv de dispozițiile art. 4 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, conform căruia în cazul unor neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și

legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale. În acest sens, Republica Moldova și-a asumat obligația ajustării legislației naționale la standardele europene. Potrivit articolului 4 din Legea cu privire la acte legislative nr. 780-XV din 27.12.2001, actul legislativ trebuie să corespundă prevederilor tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, inclusiv legislației comunitare. Compatibilitatea cu legislația comunitară constituie o condiție obligatorie a ori cărui act legislativ. În aceiași ordine de idei și întru executarea prevederilor articolului III din Legea nr. 168 -
XVI din 15 iunie 2006 pentru completarea și modificarea unor acte legislative, prin Hotărârea Guvernului cu privire la armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară nr. 1345 din 24.11.2006, Guvernul a stabilit că procesul de armonizare se va efectua după procedurile de organizare și de tehnică legislativă stabilite de Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative și dc Legea nr.317- XV din 188 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, fiind' concomitent aprobat, conform anexei, Regulamentul privind mecanismul de armonizare a legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară.

Potrivit pct. 3 din respectivul Regulament, legislația comunitară constă din tratatele constitutive ale Uniunii Europene precum și din cele care le modifică și completează pe acestea (legislația primară), jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene, precum și actele emise de către instituțiile Uniunii Europene (legislația secundară), iar actele normative cele mai utilizate sunt regulamentele, directivele, deciziile, fiecare dintre acestea având caractere, modalități de aplicare său destinații proprii, inclusiv la lit. b) este indicat expres că directiva este actul obligatoriu, definind obiectivele ce urmează a fi atinse în contextul politicii comune.

În atare context, reglementări similare cu criterii demografice și geografice la amplasarea farmaciilor au fost adoptate și de către alte state a Uniunii Europene, în paralel, directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne impune Statele membre să examineze dacă sistemul lor juridic condiționează accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia de restricții cantitative sau teritoriale, în special sub forma limitărilor stabilite în funcție de populație sau a unei distante geografice minime între prestatori. Asemenea restricții urmează a fi eliminate, putând fi menținute ca excepție doar în cazul în care întrunesc condițiile de nediscriminare, necesitate și proporționalitate. Comisia Europeană a inițiat în 2006 o procedură de încălcare (infringement) contra Spaniei și Austriei, ale căror legislații conțineau restricții demografice și geografice pentru amplasarea farmaciilor. Conform Comisiei Europene, sistemul de limitare a numărului de farmacii nou deschise pe baza unor reguli privind numărul de locuitori și distanța dintre farmacii pare disproporționat și chiar contraproductiv în relație cu obiectivul, de asigurare a unei bune furnizări de medicamente în anumite zone. Curtea Europeană de Justiție (CEJ) în Hotărârea din 01.06.2010 în cauzele conexate C-570/07 și C-571/07 a stabilit următoarele: „limitele demografice si geografice (...) pentru înființarea unor noi farmacii constituie o restricție privind libertatea de stabilire".

Cu referire la condițiile de densitate demografica și de distanță minimă între farmacii aplicabile în Spania, Curtea Europeană de Justiție a menționat că astfel de măsuri ca (citățm): aplicarea uniformă a normelor de bază de 2 800 de locuitori și de 250 de metri între farmacii (...) riscă să nu asigure un acces adecvat Ia serviciul farmaceutic în zone care prezintă anumite particularități demografice". Astfel, restricțiile pentru amplasarea farmaciilor prevăzute la art. 19 alin. (5) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică, sunt incompatibile cu legislația comunitară privind libertatea de stabilire și concurență.

Mai mult ca atât, potrivit practicii CEDO, o licență/act permisiv constituie un bun în sensul articolului 1 din Primul Protocol adițional Ia Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale în funcție de faptul dacă deținătorul sau solicitantul licenței are o speranță rezonabilă și legitimă în privința dreptului legal de dobândire, valabilității în timp a actului permisiv și a posibilității de a continuă să obțină!| beneficii din exercitarea unei activități în baza acestui act permisiv, iar potrivit jurisprudenței CEDO, refuzul în eliberarea licenței și încetarea valabilității acesteia, prin care se permite crearea unei afaceri, constituie o interferență în dreptul de a se bucura de proprietate, care este garantat de art. 1 din Primul Protocol (a se vedea: Pudas v. Suedia, hotărârea din 27.10.1987 Tre Tractores Aktiebolag v. Suedia, hotărârea din 07.07.1989, Rosenzxveig and Bonded Warehouses Ltd. v. Polonia, hotărârea din 28.07.2005, Bimer SA v. Moldova, hotărârea din 10.07I2007 ș.a.).

Mai menționează reclamantul că restricțiile pentru amplasarea farmaciilor prevăzute la jart. 19 alin. (4), (5) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică, sunt incompatibile cu legislația comunitară privind libertatea de stabilire și concurență.

În drept, reclamantul își întemeiază acțiunea pe art. art. 1, 3, 8, 138 Legea privind reglementarea prin licențiere, a activității de întreprinzător, Legii nr.1456 din 25.05.1993 privind activitatea farmaceutica, Constituția Republicii Moldova, Legea nr.317 din 188 iulie 2003, Cod administrative al Republicii Moldova, Legea cu privire la acte legislative nr. 780-XV din 27.12.2001.

Cere reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată „3M-Farm”:

- anularea deciziei Agenției Medicamentului și Dispozitivelor medicale RC-357 din 29 iulie 2025;

- anularea deciziei nr. Rg02-003955 din 13 august 2025 emisă la soluționarea cererii prealabile;

- obligarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor medicale să emită actul administrativ individual de reperfectare a licenței Societății cu Răspundere Limitată „3M-Farm”, AMMI nr. 002333 eliberată la 28.11.2007 pentru activitate farmaceutică, cu includerea subdiviziunii în anexa licenței și eliberarea copiilor autorizate de pe licență pentru subdiviziunea teritorială amplasată în str. Alecu Russo, nr. 61, mun. Chișinău.

Obiecțiile pârâtului:

Reprezentantul pârâtului Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale prin referința depusă solicită respingerea acțiunii reclamantului ca neîntemeiată. În argumentarea poziției a menționat că este autoritatea administrativă centrală, din subordinea Ministerului, cu statut de persoană juridică, competentă în domeniul medicamentelor, dispozitivelor medicale și activității farmaceutice, care exercită controlul de stat și supravegherea activității farmaceutice a persoanelor fizice și persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate”, în conformitate cu Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, la art. 91 alin. (1) .

Pct. 6 din Hotărârea de Guvern nr. 71 din 23.01.2013 cu privire la aprobarea Regulamentului, structurii și efectivului-limită ale Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale prevede că, misiunea Agenției constă în implementarea politicii statului în domeniul medicamentului, activității farmaceutice, circulației substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor și dispozitivelor medicale în scopul promovării și protejării sănătății publice prin asigurarea cu medicamente și dispozitive medicale de calitate, inofensive, eficiente și accesibile”.

Potrivit art. 1 din cu Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, activitate farmaceutică este definită ca domeniu științifico-practic al ocrotirii sănătății, care include elaborarea medicamentelor, standardizarea. înregistrarea, producerea, prepararea, controlul calității, păstrarea, informarea, livrarea și eliberarea acestora populației, precum și conducerea întreprinderilor farmaceutice și a subdiviziunilor acestora, activități exercitate numai în cadrul întreprinderii farmaceutice, cu excepția cercetărilor în vederea elaborării și testării medicamentelor, efectuate în conformitate cu legislația în vigoare. Astfel, activitatea farmaceutică este reglementată de prezenta lege și de alte acte legislative care vizează activitatea farmaceutică. (art. 2 din Legea nr. 1456 din 25.05.1993)

Temei pentru desfășurarea activității farmaceutice servesc licența și certificatul de acreditare eliberate conform Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și conform legilor speciale. Conform art. 6 alin. (7) din lege, Autoritatea emitentă (inclusiv autoritatea de licențiere) este obligată să acorde acte permisive tuturor solicitanților care îndeplinesc cerințele și condițiile stabilite expres de lege. În număr nelimitat, în ordinea înregistrării solicitărilor, cu excepția cazurilor în care: legea care reglementează activitatea licențiată/autorizată/certificată respectivă stabilește expres un număr limitat de acte permisive la nivel de țară sau regiune sau o formulă certă prin care poate fi identificat numărul-limită de titulari de acte permisive".

Modul de solicitare, acordare, suspendare și retragere a actelor permisive prevăzute de prezenta lege pentru agenții economici se stabilește de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător în partea în care nu este reglementat de Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică. Astfel, potrivit alin. (3) art. 141 din Lege, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, în virtutea atribuțiilor sale funcționale, este obligată să respecte condițiile prevăzute de lege la eliberarea/reperfectarea licenței pentru genul „ activitatea farmaceutică".

Notează pârâtul că Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică reprezintă o lege specială care reglementează domeniul specific, concret și anume cel farmaceutic, iar Legea nr. 160/2011 este una generală. Iar în cazul divergenței dintre o lege generală și una specială, vor fi aplicabile prevederile legii speciale.

În conformitate cu prevederile art. 126 alin. (1) din Legea nr. 160/2011, licența se acordă, se prelungește, se suspendă și se retrage în conformitate cu procedurile și regulile stabilite de prezenta lege pentru actele permisive, cu excepția prevederilor specifice stabilite de prezentul capitol sau de legile care reglementează activitatea licențiată corespunzătoare". Or, prevederile art. 19 alin. (4), (5) din Legea nr. 1456/1993, stabilesc norme specifice care urmează a fi respectate de către deținătorii de licență pentru desfășurarea activității farmaceutice.

Reține pârâtul că prin cererea nr. C438240/2025, reprezentantul SRL „3M-FARM" a solicitat reperfectarea licenței pentru activitatea farmaceutică în vederea includerii subdiviziunilor amplasate în mun. Chișinău, str. Alecu Russo, 61 în licență și eliberarea copiilor autorizate. Dosarul depus a fost examinat ca solicitare de înființare a 1 unitate farmaceutică nouă și la evaluarea acestora au fost respectate toate procedurile operaționale și organizatorice prevăzute de actele normative în vigoare. La evaluarea criteriului geografic, s-a constatat ca filiala preconizată de SRL „3M-FARM" pentru extindere de pe adresa: mun. Chișinău, str. Alecu Russo. 61, se intenționează a fi înființată la o distanță de 206 m de filiala farmaciei a agentului economic Treiv-Farm SRL, situat pe adresa: mun. Chișinău, str. Alecu Russo, 59/1, ceea ce contravine prevederii art. 19 alin. (4) din Legea nr. 1456/1993, cu privire la activitatea farmaceutică. La evaluarea criteriului demografic în cadrul or. Chișinău, în baza răspunsului

oferit de Primărie,
cu nr. 08-4/14 din 04.02.2022 prin care se confirmă numărul populației de 639004 persoane și de numărul de farmacii înregistrate (463 farmacii), conform Registrului de Licențiere deținut de AMDM, or raportând numărul populației la numărul de farmacii, a rezultat că la o farmacie revine 1380 locuitori. Astfel, fiind încălcate prevederile art. 19 alin. (5) din Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică.

Potrivit art. 9 și art. 126 din Constituția RM, farmacia și activitatea farmaceutică nu este „comerț liber".

Conform art. 1 din Legea 1456/1993, activitatea farmaceutică este domeniu a ocrotirii sănătății și nu al comerțului. Art. 191 al aceleiași Lege, se legalizează farmacia (întreprinderea) ca „parte componentă a sistemului de sănătate cu drept și obligațiune de acordare a asistenței cu medicamente și de prestare a altor servicii farmaceutice orientate spre beneficiul populației", dar nu de exercitare a comerțului liber, iar în ce privește egalitatea tuturor în fața legii...", normativele stabilite prin lege sunt legale pentru toți operatorii din piața farmaceutică, ele nu sunt diferențiate pentru diverși agenți economici, dar sunt unice pentru toți. respectând principiile de bază a autorizării activității de întreprinzător.

Consideră pârâtul absolut eronată poziția reclamantei, aceasta exprimând afirmații cu caracter subiectiv, astfel acțiunea înaintată împotriva AMDM este una neîntemeiată și nefondată. Este remarcabil faptul că Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică reprezintă o lege specială care reglementează domeniul specific, concret și anume cel farmaceutic, iar Legea nr. 160/2011 este una generală. Precizează că în cazul divergenței dintre o lege generală și una specială, vor fi aplicabile prevederile legii speciale.

În conformitate cu prevederile art. 126 alin. (1) din Legea nr. 160/2011, licența se acordă, se prelungește, se suspendă și se retrage în conformitate cu procedurile și regulile stabilite de prezenta lege pentru actele permisive, cu excepția prevederilor specifice stabilite de prezentul capitol sau de legile care reglementează activitatea licențiată corespunzătoare.

Prevederile art. 19 alin. (4), (5) din Legea nr. 1456/1993 stabilesc norme specifice care urmează a fi respectate de către deținătorii de licență pentru desfășurarea activității farmaceutice.

În conformitate cu prevederile art. 129 din Legea nr. 160/2011, termenul de valabilitate pentru licențele indicate în anexa nr. 1 compartimentul 1 pozițiile 1, 5-13 este de 5 ani.

Invocă pârâtul că monitorizarea, nu trebuie percepută de către antreprenori ca o tendință a statului de a stopa progresul economic, ci din contra, monitorizarea trebuie interpretată ca rolul de „arbitru", al statului în supravegherea respectării „regulilor legale de joc", de către antreprenori în practicarea activităților care necesită a fi licențiate, in cele din urmă. prin acest control statul, doar se asigură că anumite activități de importanță socială majoră practicate de antreprenori, sunt conforme întru totul cerințelor imperative ale legii. În RM, legea cadru care stabilește lista activităților care sunt supuse licențierii, particularitățile și modul de obținere a actelor permisive, lista autorităților abilitate cu eliberarea actelor permisive (licențelor de activitate), condițiile de retragere suspendare, dar și alte particularități ale activităților supuse licențierii, reprezintă Legea RM nr.160 privind reglementare prin autorizare a activității de întreprinzător, adoptată la 22.07.2011.

Totodată, datorită diversității domeniilor care sunt supuse licențierii, legiuitorul prin diferite legi speciale, a stabilit care sunt particularitățile fiecărui domeniu de activitate supus licențierii, dar și care sunt condițiile necesare care trebuie să le întrunească solicitantul de licență pentru obținerea dreptului de a desfășură o anumită activitate supusă licențierii. În acest sens, potrivit prevederilor Legii nr. 160/2011, unul dintre domeniile de activitate, care este supus

licențierii îl reprezintă și activitatea farmaceutică. Astfel, aferent Legii nr. 160/2011, legiuitorul a instituit și o lege specială care reglementează procedura privind obținerea licenței în domeniul farmaceutic printr-o lege specială și anume Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456-XII din 25.05. în sensul prevederilor art. 1 din Legea nr. 1456/1993 activitate farmaceutică reprezintă un domeniu științifico-practic al ocrotirii sănătății, care include elaborarea medicamentelor, standardizarea. înregistrarea, producerea, prepararea, controlul calității, păstrarea, informarea, livrarea și eliberarea acestora populației, precum și conducerea întreprinderilor farmaceutice și a subdiviziunilor acestora, activități exercitate numai în cadrul întreprinderii farmaceutice, cu excepția cercetărilor în vederea elaborării și testării medicamentelor, efectuate în conformitate cu legislația în vigoare. De asemenea, potrivit prevederilor art.2 din legea prenotată. Activitatea farmaceutică este reglementată de prezenta lege și de alte acte legislative care vizează activitatea farmaceutică.

Consideră pârâtul eronată poziția reclamantului, precum că datele utilizate de către Agenția
Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în luarea deciziilor sale nu sunt veridice, iar acțiunea înaintată de către SRL „3M-FARM" urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată și nefondată or aceasta se bazează pe afirmații cu caracter subiectiv.

Aprecierea instanței:

Studiind acțiunea, referința și înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă, întemeiată și pasibilă admiterii din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din actele cauzei și explicațiile participanților la proces s-a constatat că, reclamantul SRL „3M-Farm” la 28 iulie 2025 s-a adresat Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu cerere de reperfectare a licenței pentru activitatea farmaceutică. (f.d. 41-42)

Prin decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. RC-357 din 29 iulie 2025, s-a decis a respinge cererea de reperfectare a licenței seria A MMI nr. 002333 cu termen de valabilitate cuprins între: 17.08.2023-16.08.2028, eliberată SRL „3M-Farm” pentru genul de activitate farmaceutică, în scopul extinderii activității farmaceutice pe adresa: mun. Chișinău, str. str. Alecu Russo, nr. 61, în temeiul art. 19 alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 1456/25.05.1993. (f.d. 47-48).

Ne fiind de acord cu decizia nr. RC-357 din 29 iulie 2025, reclamantul la 31 iulie 2025, a depus cerere prealabilă. (f.d. 49)

Prin răspunsul nr. Rg02-003955 din 13 august 2025, autoritatea publică pârâtă, a respins cererea prealabilă înaintată de SRL „3M-Farm”. (f.d. 50-52)

La 28 august 2025, SRL „3M-Farm” a depus prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d. 5-10)

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în obligare.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, acte defavorabile sunt actele care impun destinatarilor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o

acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la circumstanțele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, dreptul la exercitarea activității farmaceutice, fiind afectat prin refuzul de acordare a solicitării.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

Totodată, în sensul art. 208 alin. (3) din Codul administrativ, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Cu referire la actele cauzei și circumstanțele reflectate supra, instanța de judecată constată că, prin depunerea cererii prealabile din 31 iulie 2025 împotriva deciziei nr. RC-357 din 29 iulie 2025, au fost realizate condițiile impuse de art. 208 Cod administrativ.

Potrivit art. 209 alin.(1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Instanța reține că acțiunea a fost depusă la 28 august 2025, în termen de 30 zile de la notificarea răspunsului nr. Rg02-003955 din 13 august 2025.

Drept consecință a celor constatate, instanța de judecată reține că acțiunea este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, fiind contestat un act administrativ al autorității publice competente, care produce efecte juridice în exterior și are caracter defavorabil reclamantului.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona și în privința temeiniciei acțiunii, reținând următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Instanța de judecată reține că reclamantul a formulat o acțiune în obligare, pentru admiterea căreia sunt necesare întrunirea cumulativă a două condiții: actul administrativ de respingere a solicitării să fie ilegal, iar revendicarea pretenției reclamantului să fie întemeiată. În această ordine de idei, instanța va supune examinării succesive a celor două condiții.

La caz, se atestă că la 28 iulie 2025, reclamantul SRL „3M-Farm" s-a adresat Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu cerere de reperfectare a licenței pentru activitatea farmaceutică. (f.d. 41-42)

Prin decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. RC-357 din 29 iulie 2025, s-a decis a respinge cererea de reperfectare a licenței seria A MMI nr. 002333 cu termen de valabilitate cuprins între: 17.08.2023-16.08.2028, eliberată SRL „3M-Farm" pentru genul de activitate farmaceutică, în scopul extinderii activității farmaceutice pe adresa: mun. Chișinău, str. str. Alecu Russo, nr. 61, în temeiul art. 19 alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 1456/25.05.1993. (f.d. 47-48).

Ne fiind de acord cu decizia nr. RC-357 din 29 iulie 2025, reclamantul la 31 iulie 2025, a depus cerere prealabilă. (f.d. 49)

Prin răspunsul nr. Rg02-003955 din 13 august 2025, autoritatea publică pârâtă, a respins cererea prealabilă înaintată de SRL „3M-Farm".

La 03 aprilie 2025, reclamantul Burlac Valeriu, a depus prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d. 5-11)

Instanța de judecată reține că, reclamantul nu este de acord cu decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor medicale privind respingerea cererii de reperfectare a licenței Societății cu Răspundere Limitată „3M-Farm", AMMI nr. 002333 eliberată la 28.11.2007 pentru activitate farmaceutică, cu includerea subdiviziunii în anexa licenței și eliberarea copiilor autorizate de pe licență pentru subdiviziunea teritorială amplasată în str. Alecu Russo, nr. 61, mun. Chișinău.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, scopul prezentei legi constă în instituirea unor prevederi unitare privind procedura de reglementare prin autorizare a activității de întreprinzător, care va fi aplicată de autoritățile emitente persoanelor fizice și persoanelor juridice pentru practicarea activității de întreprinzător sau a unei alte activități prevăzute de lege, conexă cu activitatea de întreprinzător și indispensabilă ei.

Potrivit prevederilor art. 7 alin. (1), (2) din Legea nr. 160 din 22.07.2011, (1) Temeiuri pentru reperfectarea actului permisiv sunt: schimbarea numelui sau a denumirii titularului, modificarea unor alte date reflectate în actul permisiv, fără a căror actualizare însă nu poate fi identificată legătura dintre actul permisiv, obiectul actului și titular. (2) La apariția temeiurilor pentru reperfectarea actului permisiv, titularul este obligat ca, în termen de 10 zile lucrătoare, să depună la autoritatea emitentă, conform procedurii stabilite la art. 6 alin. (1), o cerere de reperfectare a actului permisiv, împreună cu actul care necesită reperfectare și cu documentele (sau copiile de pe acestea, cu prezentarea ulterioară a originalelor pentru verificare) ce confirmă modificările. Autoritatea eliberează imediat și necondiționat certificatul constatator.

Potrivit prevederilor art. 12^7 alin. (5) din Legea nr. 160 din 22.07.2011, Pentru fiecare filială sau subdiviziune separată a titularului de licență la care va fi efectuată activitatea în baza licenței obținute, titularului de licență i se eliberează copii autorizate de pe aceasta. Copiile confirmă dreptul filialei sau al subdiviziunii separate a titularului de licență de a desfășura activități în baza licenței obținute.

Potrivit prevederilor art. 12^8 alin. (1)-(3) din Legea nr. 160 din 22.07.2011, (1) Temei pentru reperfectarea licenței este schimbarea datelor reflectate în licență, fără a căror actualizare însă nu poate fi identificată legătura dintre licență, obiectul acesteia și titular. La apariția temeiurilor pentru reperfectarea licenței, titularul acesteia este obligat, în conformitate cu prevederile prezentei legi, să solicite reperfectarea licenței. (2) În cazul în care titularul de licență creează o nouă filială sau subdiviziune separată care va desfășura activități conform licenței deținute ori în caz de lichidare a filialei sau a subdiviziunii separate a titularului de licență care a desfășurat activități conform licenței obținute, acesta este obligat să solicite reperfectarea licenței în vederea ajustării corespunzătoare a informației cu privire la adresa filialei sau a subdiviziunii în cauză din anexa licenței. (3) Licența reperfectată se eliberează pe același formular sau, după caz, pe un formular nou, ținându-se cont de modificările indicate în cerere. Totodată, se eliberează copiile necesare de pe licență. În cazul în care licența reperfectată se eliberează pe un formular nou, autoritatea de licențiere adoptă decizia privind recunoașterea licenței precedente ca fiind nevalabilă, introducînd modificările necesare în registrul de licențiere cel târziu în prima zi lucrătoare după data adoptării deciziei.

În conformitate cu art. 14^1 din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456-XII din 25.05.1993, (1) Modul de autorizare a activității farmaceutice este stabilit de legislație. (2) Drept temei pentru desfășurarea activității farmaceutice servesc licența, eliberată conform prevederilor Legii nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și conform normelor speciale, și certificatul privind conformitatea cu bunele practici de fabricație a medicamentelor de uz uman (Good Manufacturing Practice), certificatul privind conformitatea cu bunele practici de distribuție a medicamentelor de uz uman (Good Distribution Practice) sau certificatul privind conformitatea cu buna practică de farmacie (Good Pharmacy Practice), denumite în continuare certificate privind conformitatea cu bunele practici. În sensul prezentului alineat: a) prin bunele practici de fabricație a medicamentelor de uz uman (Good Manufacturing Practice – GMP) se subînțelege sistemul de asigurare a calității medicamentelor care garantează că produsele sunt fabricate și controlate, în mod consecvent, în conformitate cu standardele de calitate corespunzătoare; b) prin bunele practici de distribuție a medicamentelor de uz uman (Good Distribution Practice – GDP) se subînțelege sistemul de asigurare a calității medicamentelor care garantează menținerea calității medicamentelor și/sau a substanțelor active la toate etapele lanțului de aprovizionare, de la depozitul producătorului până la farmacie sau până la prestatorul de servicii medicale; c) prin bună practică de farmacie (Good Pharmacy Practice – GPP) se subînțelege sistemul de asigurare a calității actului farmaceutic desfășurat de farmacii și orientat spre obținerea beneficiilor pentru sănătatea omului. (3) Modul de solicitare, acordare, suspendare și retragere a actelor permisive prevăzute de prezenta lege pentru agenții economici se stabilește de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător în partea în care nu este reglementat de prezenta lege.

În conformitate cu art. 14^2 alin. (1)-(2) din Legea nr. 1456 din 25.05.1993, (1) Pentru obținerea sau prelungirea licenței, solicitantul depune la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale: a) cererea în care se indică: denumirea, forma juridică de organizare, IDNO-ul întreprinderii sau al organizației ori numele, prenumele, adresa și IDNP-ul persoanei

fizice solicitante; genul de activitate, integral sau parțial, pentru a cărui desfășurare se solicită licența; asumarea pe propria răspundere de către solicitantul de licență a responsabilității pentru respectarea condițiilor de licențiere la desfășurarea genului de activitate pentru care se solicită licența și pentru autenticitatea documentelor prezentate; b) copia actului de proprietate sau a contractului de locațiune a imobilului unde se va desfășura activitatea licențiată; c) copiile diplomelor de absolvire a instituției superioare sau medii de specialitate în domeniul farmaceutic (după caz, certificatele de echivalare a diplomelor obținute în străinătate, eliberate în modul stabilit); d) copia certificatului ce confirmă perfecționarea continuă a cunoștințelor; e) copiile ordinelor de angajare a conducătorilor unităților farmaceutice și filialelor acestora. (2) La data înregistrării cererii și documentelor stabilite de prezentul articol pentru obținerea/reperfectarea licenței, autoritatea de licențiere înștiințează Agenția Națională pentru Sănătate Publică și Comitetul permanent de control asupra drogurilor (în cazul comercializării preparatelor stupefiante și/sau psihotrope), pentru a se asigura (cu sau fără solicitarea unei vizite de control din partea Agenției Naționale pentru Sănătate Publică) de corespunderea condițiilor de activitate a solicitantului cu cerințele stabilite, pentru a solicita și a obține de la entitățile respective autorizațiile necesare desfășurării activității farmaceutice.

În conformitate cu art. 19 alin. (4)-(5) din Legea nr. 1456 din 25.05.1993, (4) Farmaciile (filialele) nou-fondate vor fi amplasate la o distanță de cel puțin 250 de metri (cale accesibilă) de la farmacia (filiala) existentă și la o distanță de cel puțin 500 de metri (cale accesibilă) de la farmacia existentă cu funcție de preparare a medicamentelor extemporale. (5) Pentru înființarea farmaciei se stabilesc normative demografice. Numărul de locuitori este dovedit prin adeverința eliberată de autoritatea administrației publice locale. În municipii, orașe, centre raionale și alte localități cu statut de oraș o farmacie se înființează la un număr de la 3000 pînă la 4000 de locuitori.

Raportând prevederile normelor legale la circumstanțele cauzei, instanța de judecată consideră că, argumentele autorității publice pârâte, invocate ca temei de refuz, și anume art.19 alin.(4) și (5) din Legea nr.1456-XII din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică, adică nerespectarea cerințelor demografice și a celor geografice, urmau a fi demonstrate de ultima, nu doar invocate declarativ, prin reproducerea textului respectivei norme legale. Or, temei pentru respingerea cererii privind reperfectarea actului permisiv poate servi numai depistarea de către autoritatea în cauză, a datelor neveridice în documentele prezentate de către titularul de act permisiv, ceea ce nu a fost depistat de către Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, pe cazul dat și, respectiv, în astfel de circumstanțe, este de natură să afecteze dreptul Societății cu Răspundere Limitată „3M-Farm”, de proprietate.

Prin urmare, instanța de judecată nu poate reține argumentul pârâtului cu privire la faptul că, la evaluarea normativului demografic, pentru mun. Chișinău, răspunsului oferit de Primărie, cu nr. 08-4/14 din 04.02.2022 prin care se confirmă numărul populației de 639004 persoane și de numărul de farmacii înregistrate (463 farmacii), conform Registrului de Licențiere deținut de AMDM, iar în rezultat s-a stabilit că, unei farmacii din or. Chișinău, îi revin 1380 locuitori, și respectiv, în acest caz vădit nu a fost respectat criteriul demografic, prevăzut în cadrul Legii nr.1456 cu privire la activitatea farmaceutică, art. 19 alin.(5). La fel a fost evaluat normativul geografic s-a constatat ca filiala preconizată de SRL „3M-FARM” pentru extindere de pe adresa: mun. Chișinău, str. Alecu Russo. 61, se intenționează a fi înființată la o distanță de 206 m de filiala farmaciei a agentului economic Treiv-Farm SRL, situat pe adresa: mun. Chișinău, str. Alecu Russo, 59/1, ceea ce contravine prevederii art. 19 alin. (4) din Legea nr. 1456/1993, cu privire la activitatea farmaceutică.

La acest capitol, instanța de judecată remarcă faptul că, scrisoarea Primăriei mun. Chișinău nr. 08-4/14 din 04.02.2022, nu poate fi pus drept temei la baza deciziei emise, întrucât nu poate fi considerat drept Adeverințe, în sensul prevăzut de norma legală. Mai mult la materialele cauzei și a dosarului administrativ, acest răspuns nu se regăsește. Or, nici Legea 1456/1993, nici Hotărârea Guvernului nr. 71 din 23.01.2013 cu privire la aprobarea Regulamentului, structurii si efectivului-limită ale Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, nu îi conferă pârâtului abilitatea/funcția de a aprecia distanta dintre farmacii.

Ținând cont de aceste înscrisuri, se constată că este neclară modalitatea și procedura utilizată de pârât, în urma cărora a calculat distanța prevăzută de lege și a stabilit că a fost încălcată ori omisiunea autorităților statale, nu poate fi interpretată în defavoarea reclamantului.

În acest context, instanța de judecată reține că, potrivit Legii privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, este stabilit expres că, temei pentru respingerea cererii privind reperfectarea actului permisiv poate servi numai depistarea de către autoritatea în cauză, a datelor neveridice în documentele prezentate de către titularul de act permisiv, ceea ce nu a fost depistat de către autoritatea publică pîrîtă pe cazul dat și, respectiv, în astfel de circumstanțe, este de natură să afecteze dreptul reclamantului de proprietate. Licența reclamantului, fiind valabilă, precum și lipsa temeiurilor care ar justifica respingerea cererii de extindere, acordă reclamantului o speranță legitimă că el va putea desfășura până la expirarea valabilității licenței, activitate farmaceutică, pentru care ea a fost eliberată. De aceea, există un bun în sensul dispoziției de la art. 1 din Protocolul nr. 1, iar neadmiterea cererii de extindere pe motive neimputabile reclamantului, constituie o ingerință în dreptul acestuia de proprietate.

În concluzie, instanța de judecată consideră întemeiate pretențiile formulate de Societatea cu Răspundere Limitată „3M-Farm”, cererea de chemare în judecată urmând a fi admisă, cu constatarea ilegalității refuzului Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale de reperfectare a licenței Societății cu Răspundere Limitată „3M-Farm”, AMMI nr. 002333 eliberată la 28.11.2007 pentru activitate farmaceutică, cu includerea subdiviziunii în anexa licenței și eliberarea copiilor autorizate de pe licență pentru subdiviziunea teritorială amplasată în str. Alecu Russo, nr. 61, mun. Chișinău.

Conform art. 7 alin. (3) din Legea nr. 160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de reperfectare a actului permisiv și a documentelor anexate la cerere, dacă legea ce reglementează domeniul respectiv nu prevede un alt termen, autoritatea emitentă emite o decizie privind reperfectarea actului permisiv și o comunică imediat solicitantului. Actul permisiv reperfectat se eliberează pe același formular sau, după caz, pe un formular nou, ținându-se cont de modificările indicate în cerere. Se eliberează totodată și copia de pe actul permisiv.

Instanța de judecată va reține că Societatea cu Răspundere Limitată „3M-Farm”, întrunește condițiile legale pentru reperfectarea a licenței nr. AMMI nr. 002333 eliberată la 28.11.2007 pentru activitate farmaceutică, în corespundere cu prevederile Legii cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456 din 25.05.1993.

În acest context, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale urmând să fie obligată să emită actul administrativ individual favorabil, de reperfectare a licenței Societății cu Răspundere Limitată „3M-Farm”, AMMI nr. 002333 eliberată la 28.11.2007 pentru activitate farmaceutică, cu includerea subdiviziunii în anexa licenței și eliberarea copiilor autorizate de pe licență pentru subdiviziunea teritorială amplasată în str. Alecu Russo, nr. 61, mun. Chișinău.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. b), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se admite acțiunea în contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „3M-Farm” împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Se anulează decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor medicale privind respingerea cererii de reperfectare a licenței a Societății cu Răspundere Limitată „3M-Farm” și decizia nr. Rg02-003955 din 13 august 2025 emisă la soluționarea cererii prealabile.

Se obligă Agenția Medicamentului și Dispozitivelor medicale să emită actul administrativ individual de reperfectare a licenței Societății cu Răspundere Limitată „3M-Farm”, AMMI nr. 002333 eliberată la 28.11.2007 pentru activitate farmaceutică, cu includerea subdiviziunii în anexa licenței și eliberarea copiilor autorizate de pe licență pentru subdiviziunea teritorială amplasată în str. Alecu Russo, nr. 61, mun. Chișinău.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița